

det generelle udsendeshindringer, og hvor politiet ikke kan anvise en frivillig hjemrejs rute.

Henvisningen til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 3, 1. pkt., i den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 5, angiver omfanget og karakteren af den oplysnings- og handlepligt, der påhviler udlændingen. Den foreslåede bestemmelse giver således hjemmel til, at politiet kan frihedsberøve en udlænding, der ikke opfylder sin forpligtelse efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40, stk. 3, 1. pkt.

Det er efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 5, ikke en betingelse, at de mindre indgribende foranstaltninger efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 34 ikke anses for tilstrækkelige til at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken til udrejsen i øvrigt. Det bemærkes i den forbindelse, at hensigten med frihedsberøvelsen er at motivere udlændingen til hurtigt at medvirke til udrejsen eller udsendelsen med henblik på en mere effektiv effektivering af udlændingemyndighedernes afgørelser om, at de pågældende udlændinge ikke har ret til at opholde sig her i landet og skal udrejse.

Politiet kan således frihedsberøve en udlænding efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 5, hvis udlændingen konkret nægter at medvirke til at afgive oplysninger, underskrive dokumenter, rette henvendelse til sit hjemlands repræsentation eller lignende, hvis sådanne oplysninger eller handlinger må anses for at være af væsentlig betydning for politiets mulighed for at drage omsorg for udlændingens udrejse.

Det forudsættes, at politiet alene iværksætter frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 5, hvis politiet klart over for udlændingen kan angive, hvilken oplysning udlændingen skal give, eller hvilken handling udlændingen skal udføre, og udlændingen nægter at medvirke hertil.

Der vil ikke kunne ske frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 5, hvis udlændingens manglende medvirken er undskyldelig eller bagatelagtig.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 5, er således, at politiet ved målrettet frihedsberøvelse kan motivere udlændingen til at opfylde en helt konkret oplysnings- eller handlepligt, som påhviler udlændingen, og som denne nægter at efterkomme.

Det følger heraf, at når udlændingen afgiver den påkrævede oplysning eller udfører den påkrævede handling, skal frihedsberøvelsen ophøre. Det må derfor antages, at frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 5, normalt vil være relativt kortvarig. Den foreslåede bestemmelse giver dog mulighed

for konkret at opretholde frihedsberøvelsen, indtil udlændingen medvirker på den påkrævede måde eller udrejser af landet.

Nægter udlændingen efter løsladelse igen at medvirke, kan udlændingen frihedsberøves på ny efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 5.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 6, kan en udlænding, der har fået endeligt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl), og hvor politiet drager omsorg for udlændingens udrejse, og udlændingen ikke medvirker hertil, jf. udlændingelovens § 40, stk. 3, 1. pkt., frihedsberøves, hvis de mindre indgribende foranstaltninger nævnt i udlændingelovens § 34 og § 42 a, stk. 7, 1. pkt., og stk. 10, ikke er tilstrækkelige til at sikre udlændingens medvirken til udrejsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 6, skal understøtte den foreslåede nye procedure for udsendelse af afviste asylansøgere, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.3.

De personer, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 6, er afviste asylansøgere i udsendelsesposition, der ikke medvirker til udrejsen eller en (tvangsmæssig) udsendelse af landet. Det bemærkes, at bestemmelsen – som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.3. – ikke kan anvendes i forhold til afviste asylansøgere, der grundet generelle udsendeshindringer ikke kan udsendes (tvangsmæssigt), og hvor politiet ikke kan anvise en frivillig hjemrejs rute.

Den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 6, giver hjemmel til, at politiet kan frihedsberøve en afvist asylansøger, der ikke opfylder sin forpligtelse til at medvirke til udrejsen eller udsendelse af landet, jf. herved udlændingelovens § 40, stk. 3, 1. pkt. Det er dog en betingelse for frihedsberøvelse efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 6, at de mindre indgribende foranstaltninger i form af meldepligt, madkasseordningen og pålæg om at tage ophold i Center Sandholm ikke har vist sig tilstrækkelige til at sikre udlændingens medvirken til udrejsen.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 6, er, at give politiet mulighed for at frihedsberøve en udlænding, der mere konsekvent nægter at medvirke til udrejsen eller udsendelse af landet, og hvor politiet ikke på anden måde kan formå udlændingen til at medvirke hertil. I modsætning til den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 5, er der ikke i den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 6, tale om, at udlændingen nægter at medvirke til en konkret, enkeltstående oplysnings- eller handlepligt, men at udlændingen gene-